DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W PILE

Poz. 6—8 Piła, dnia 1 kwietnia 1977 r. Nr 3

AKTY PRAWNE WOJEWODY PILSKIEGO

OGŁOSZENIA

6

ZARZĄDZENIE NR 21/77 WOJEWODY PILSKIEGO

z dnia 28 lutego 1977 r.

w sprawie ustalenia opłat za usługi pogrzebowe i cmentarne na terenie województwa pilskiego

Na podstawie § 14 ust. 1 uchwały nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (MP Nr 40 poz. 233 i z 1975 r. Nr 19, poz. 118) oraz § 1 ust. 1 pkt 1 lit. c zarządzenia nr 34 Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen z dnia 4 lipca 1975 r. w sprawie określenia usług komunalnych, których ceny ustalają terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego (Dz. Urz. Państwowej Komisji Cen Nr 22 poz. 168) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się opłaty za usługi pogrzebowe i cmentarne w wysokościach określonych w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Opłaty (§ 1) obowiązują na terenie województwa pilskiego.

§ 3.

W zakresie unormowanym przepisami niniejszego zarządzenia tracą moc przepisy dotychczasowe.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1977 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN w Pile.

Andrzej Śliwiński
WOJEWODA PILSKI

**Załącznik
do zarządzenia 21/77
Wojewody Pilskiego
z dnia 28. 02. 77 r.**

TARYFA

za usługi pogrzebowe i cmentarne świadczone przez Zakłady Usług Pogrzebowych na terenie województwa pilskiego

§ 1.

1. Ceny usług za wynajem środka transportowego wraz z obsługą:
   1) za przewóz zwłok (na odległość do 15 km tam i z powrotem oraz czas nie dłuższy jak 2 godz.)
      a) autokarawan typu „Nysa” — 182 zł
      b) autokarawan typu „San” 30 miejsc — 390 zł
      c) innym samochodem ciężarowym — 270 zł
   2) za każdy następny kilometr ponad 15 km oblicza się
      a) autokarawan „Nysa” — 8,10 zł
      b) autokarawan „San” — 11,00 zł
      c) inne samochody ciężarowe — 9,50 zł
2. Opłaty za dodatkowe usługi związane z przewozem zwłok
   1) za postój przed kościołem w czasie odbywania nabożeństwa — 100 zł
   2) za przewóz trumny, wieńców i akcesorii do domu żałoby z zakładu pogrzebowego w obrębie miasta — 100 zł
   3) za dostawę kwiatów i wieńców do domu żałoby lub innego wskazanego punktu w obrębie miasta — 60 zł
3. Opłaty za przewóz zwłok z wypadku w obrębie miasta:
   1) autokarawan „Nysa” z miejsca wy- wypadku do miejsca wskazanego przez właściwe władze (Prokuratura, MO, Sąd) — 200 zł
   2) za czynności żałobników od jednego żałobnika 60 zł × 4 osoby — 240 zł

3) za czynności żałobników przy przewozach międzymiastowych za 1 godz. jazdy przy szybkości 40 km/godz. — autokarawanem za jednego żałobnika 40 zł × 4 osoby — 160 zł

§ 2.

1. Ceny usług pogrzebowych:

1) na trumny i akcesoria ustala się ceny kalkulacji zakładu.
Zakład w ramach własnej działalności nie produkuje trumien.
Trumny w stanie surowym kupowane są z innych państwowych przedsiębiorstw produkcyjnych.
Ceny sprzedażne ustalone są na podstawie rachunków zakupu przy uwzględnieniu dodatkowych kosztów z tytułu wystroju (materiał, robocizna i narzut) dokonywanego przez pracowników zakładu pogrzebowego.
Podobnie przedstawia się sprawa cen akcesorii zamawianych odrębnie.

2) wypożyczanie trumny metalowej do przewozu zwłok — 100 zł

3) przygotowanie zwłok do umieszczenia w trumnie:
   a) makijaż zwłok kobiety — 100 zł
   b) makijaż zwłok mężczyzny — 80 zł
   c) mycie zwłok — 100 zł
   d) golenie i strzyżenie zwłok — 100 zł
   e) ubieranie zwłok — 100 zł
   f) przełożenie zwłok do innej trumny — 60 zł

4) za wypożyczenie katafalku z czarnym kirem za jedną dobę — 70 zł

5) za obsługę, montaż i demontaż katafalku, świeczników itp. wraz z wyniesieniem do samochodu — 60 zł

6) przeniesienie trumny lub przewiezienie z domu przedpogrzebowego do grobu (4 żałobników 40 zł)

7) przeniesienie trumny ze zwłokami w czasie ceremonii z autokarawanu do kościoła i z powrotem (4 żałobników 40 zł) — 160 zł

8) inne czynności żałobników wymienione w taryfie, a zlecone do wykonania w domu żałoby, jeżeli nie przekraczają 1 godz. pracy żałobnika (przenoszenie zwłok na noszach, dezynfekcja, kontrola mogiły itp) — 40 zł

9) znoszenie zwłok w prześcieradle łącznie z ponownym ułożeniem do trumny — 60 zł

10) za załatwienie wszelkich formalności związanych z pogrzebem oraz innych usług za jedną godz. czynności — 25 zł

§ 3.

1. Opłaty administracyjne:

1) za jedno miejsce na cmentarzu (pokładne) w sektorze grobów pojedynczych i w sektorze rodzinnym — 100 zł

2) za zarezerwowanie miejsc na groby w sektorze rodzinnym na okres 20 lat
   a) za jedno miejsce — 500 zł
   b) za drugie miejsce — 1.400 zł
   c) za trzecie i dalsze miejsca — 1.600 zł

3) za miejsce na groby murowane (grobowce) w sektorze rodzinnym:
   a) za groby dwumiejscowe — 5.500 zł
   b) za groby trzymiejscowe — 10.500 zł
   c) za groby czteromiejscowe — 15.500 zł

4) za zatwierdzanie projektów nagrobków i wydanie zezwoleń na ich ustawienie na cmentarzu komunalnym:
   a) dla grobu jednoosobowego — 100 zł
   b) dla grobu dwumiejscowego — 150 zł
   c) dla grobu trzymiejscowego — 250 zł
   d) dla grobu czteromiejscowego — 300 zł
   e) za każde dalsze miejsce — 100 zł

§ 4.

1. Usługi cmentarne:

1) korzystanie z domu przedpogrzebowego za każdą dobę — 200 zł

2) prowadzenie świeckiej ceremonii żałobnej, użytkowanie urządzeń, oświetlenie i dekoracja zielenią, muzyka żałobna za każdą rozpoczętą godzinę — 300 zł

3) korzystanie z sali ceremonialnej za każdą rozpoczętą godzinę — 100 zł

4) odtworzenie muzyki żałobnej — 50 zł

5) wypożyczenie zieleni ozdobnej — 50 zł

6) wykopanie i zasypanie grobu dużego:
   a) w koresie letnim (1. 04. — 30. 09.) — 300 zł
   b) w okresie zimowym — 400 zł

7) wykopanie i zasypanie grobu małego (do 7 lat):
   a) w okresie letnim — 150 zł
   b) w okresie zimowym — 300 zł

8) wkopanie krzyża — 30 zł

9) przewiezienie zwłok wózkiem z cmentarza na miejsce pochowania — 100 zł

10) transport trumny ze zwłokami z domu pogrzebowego, złożenie trumny do grobu (4 żałobników + wózek × 60 zł) — 240 zł

11) odtworzenie muzyki żałobnej z taśmy — 50 zł

12) formowanie mogiły wraz z ziemią uprawną:
   a) dużej — 200 zł
   b) małej — 100 zł

13) obsadzanie roślinami (koszt robocizny):
   a) mogiła duża — 150 zł
   b) mogiła mała — 80 zł

14) opielanie i zagrabianie mogiły:
   a) dużej całorocznie — 250 zł
   b) małej całorocznie — 150 zł
   c) dużej miesięcznie — 50 zł
   d) małej miesięcznie — 30 zł

15) poprawienie grobu po zapadnięciu, podsypanie i dowiezienie ziemi, ponowne formowanie — 150 zł

16) oczyszczanie nagrobków szczotką metalową:
   a) grób pojedynczy — 180 zł
   b) grób podwójny — 250 zł

17) karta korzystania z wody do podlewania jednej mogiły rocznie wraz z konewką — 70 zł

18) wykonanie napisu na tabliczce wraz z tabliczką — 108 zł

19) ekshumacja zwłok — 2.250 zł

POSTANOWIENIA SZCZEGÓŁOWE

1. Niniejsza taryfa ma zastosowanie przy rozliczenich za usługi pogrzebowe i cmentarne przez Zakłady Usług Pogrzebowych.
2. Opłaty za usługi wymienione w § 1 świadczone w dni robocze po godz. 16-tej i w soboty po godz. 13-tej zwiększa się o 50%, a w dni ustawowo wolne od pracy o 100%.
3. W przypadku, gdy nastąpiło rozczłonkowanie lub zniekształcenie zwłok zezwala się na doliczenie do cen wymienionych w § 2 ust. 1 pkt. 3 narzutu 100% opłaty za czynności żałobników przy przewozie zwłok w obrębie miasta.
4. Do zakresu formalności związanych z pogrzebem wymienionych w § 2 ust. 1 pkt. 10 należy:
   — uzyskanie aktu zgonu i odpisów,
   — uzyskanie zezwolenia na przewóz zwłok i ekshumację,
   — załatwienie formalności związanych z wydrukowaniem zawiadomień o zgonie,
   — zamówienie nabożeństwa i pogrzebu w kancelarii parafii,
   — inne podobne formalności np. rozlepianie klepsydr itp.
5. Zezwala się Zakładom Usług Pogrzebowych na rozłożenie na 2 raty opłat wymienionych w § 3 ust. 1 pkt. 3 pod warunkiem, że pierwszą wpłatę należy pobrać przy zamawianiu usługi.
   Druga rata winna być wpłacona w terminie nie dłuższym niż 1 rok.
6. Zezwala się na chowanie zwłok w sektorze grobów rodzinnych jedynie w wypadku rezerwowania dalszych miejsc, natomiast rezerwowanie miejsc w tym sektorze dozwolone jest wyłącznie z chwilą chowania pierwszych zwłok.
7. Dozwolone jest powtórne zarezerwowanie miejsc na groby ziemne w sektorze rodzinnym po okresie 20 lat za opłatą jak w § 3 ust. 1 pkt. 2.

7

ZARZĄDZENIE NR 22/77 WOJEWODY PILSKIEGO

z dnia 28 lutego 1977 r.

w sprawie ustalenia opłat za oczyszczanie ulic i placów oraz wywóz nieczystości stałych i płynnych przez Zakłady Oczyszczania Miast

Na podstawie § 14 ust. 1 uchwały Nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (MP Nr 40 poz. 233 i z 1975 r. Nr 19 poz. 118) oraz § 1 ust. 1 pkt. 1 lit. a zarządzenia nr 34 Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen z dnia 4 lipca 1975 r. w sprawie określenia usług komunalnych, których ceny ustalają terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego (Dz. Urz. Państwowej Komisji Cen Nr 22 poz. 168) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się opłaty za oczyszczanie ulic i placów oraz wywóz nieczystości stałych i płynnych w wysokościach określonych w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Opłaty (§ 1) obowiązują na terenie województwa pilskiego.

§ 3.

W zakresie unormowanym przepisami niniejszego zarządzenia tracą moc przepisy dotychczasowe.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1977 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN w Pile.

(—) Andrzej Śliwiński
WOJEWODA PILSKI

Załącznik
do zarządzenia 22/77
Wojewody Pilskiego
z dnia 28. 02. 1977 r.

TARYFA

ZA OCZYSZCZANIE ULIC I PLACÓW ORAZ WYWÓZ NIECZYSTOŚCI STAŁYCH I PŁYNNYCH PRZEZ ZAKŁADY OCZYSZCZANIA MIAST NA TERENIE WOJEWÓDZTWA PILSKIEGO

I. Opłaty obowiązujące w miejscowościach wymienionych w niniejszej tabeli

Lp.	Nazwa zakładu (miejscowość)	CENY		
		oczyszcz. ulic i pl. za 1 m²	wywóz nieczystości stałych za 1 m³	wywóz nieczystości płynnych za 1 m³
1	ZGKiM Czarnków	1,—	96,—	70,—
2	ZGKiM Chodzież	0,70	100,—	90,—
3	ZGK Piła	1,—	100,—	70,—
4	ZGKiM Trzcianka	0,70	85,—	70,—
5	ZGKiM Wałcz	0,85	85,—	70,—
6	ZGKiM Wągrowiec	1,—	85,—	70,—
7	ZGKiM Złotów	0,90	85,—	70,—

II. Opłaty obowiązujące w miejscowościach posiadających oddziały zakładów gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

1. Ustala się opłaty w następujących wysokościach:
   — codzienne oczyszczanie ulic i placów za 1 m² — 0,60
   — wywóz nieczystości stałych za 1 m³ — 80,—
   — wywóz nieczystości płynnych za 1 m³ — 60,—
2. Ustala się dla wszystkich miejscowości jednakową opłatę za następujące świadczenia:
   — dzierżawa 1 pojemnika z metalu lub ebonitu — 7,— zł
   — polewanie ulic i placów za 1 m² — 0,04 zł
   — wywóz 1 m³ nieczystości stałych na wysypisko własnym pojazdem przez zakłady przemysłowe i osoby fizyczne — 15,— zł

III. Postanowienia szczegółowe

1. Niniejsza taryfa ma zastosowanie przy rozliczeniach za oczyszczanie ulic i placów oraz wywóz nieczystości stałych i płynnych przez Zakłady Oczyszczania Miast.

2. Wysokość opłaty za oczyszczanie uzależniona jest od częstotliwości wykonywanej usługi.

3. Za codzienne oczyszczanie opłatę pobiera się w pełnej wysokości.

4. Przy oczyszczaniu ulic i placów mniej niż 6 razy w tygodniu opłata ulega obniżeniu odpowiednio o:

1/6 stawki zasadniczej — przy oczyszczaniu 5 razy w tygodniu

2/6 stawki zasadniczej — przy oczyszczaniu 4 razy w tygodniu

3/6 stawki zasadniczej — przy oczyszczaniu 3 razy w tygodniu

4/6 stawki zasadniczej — przy oczyszczaniu 2 razy w tygodniu

5/6 stawki zasadniczej — przy oczyszczaniu 1 raz w tygodniu

5. Zmywanie ulic i placów pojazdem specjalistycznym wkalkulowano do opłat za oczyszczanie.

6. W opłatach za wywóz nieczystości stałych zawarta jest cena utrzymania wysypiska.

7. Podstawą do naliczania należności za wywóz nieczystości stałych jest wskaźnik gromadzenia nieczystości przez jednego mieszkańca lub rzeczywisty wywóz.

8. Wskaźniki gromadzenia nieczystości na 1 mieszkańca w miastach wynoszą:

miasta	1976—80	1981—85	1986—90
do 10 tys.	1,1	1,40	1,48
10—20 tys.	1,42	1,72	2,13
20—50 tys.	1,38	1,69	1,97
50—100 tys.	1,44	1,72	2,01
gminy	0,9	1	1

8

ZARZĄDZENIE INSPEKTORATU ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ W BYDGOSZCZY

z dnia 27 marca 1976 r.

w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych

Na podstawie § 1 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1975 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 21, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wymiary statków i tratw

1. Statki i tratwy nie mogą przekraczać następują-cych wymiarów:

Lp.	Droga wodna	Statki		Tratwy	
		dług. m	szer. m	dług. m	szer. m
1	2	3	4	5	6
1	rzeka Brda od Czyżkówka do Brdyujścia	57	9,2	100	4,50
2	Kanał Bydgoski	57	9,2	100	4,50
3	rzeka Noteć Dolna od Nakła Wschód do Santoku	57	9,2	100	4,50
4	rzeka Noteć Górna od jez. Gopła do ujścia do Kanału Bydgoskiego wraz z Kanałem Górno-noteckim	42	4,88	80	4,50
5	kanał Ślesiński wraz z jeziorem Gopłem i innymi	57	9	100	4,50
6	Kanał Folusza z jeziorami	42	4,88	80	4,50
7	rzeka Warta od ujścia Noteci do dolnej granicy Poznania	57	9	90	10,00
8	rzeka Warta od dolnej granicy Poznania do Lubonia	57	9	60	5,00
9	rzeka Warta od Lubonia do Konina	57	8	90	10,00
10	rzeka Warta od Konina do Sieradza	—	—	50	4,50
11	rzeka Gwda od Piły do ujścia do Noteci	—	—	50	4,50
12	rzeka Drawa od mostu Kamienna do ujścia rzeki Płocicznej	—	—	50	4,50
13	rzeka Drawa od ujścia rzeki Płocicznej do ujścia do Noteci	40	4,50	50	4,50
14	rzeka Brda spławna z pojez. Chojnickim	—	—	50	4,50

2. Pociągi holownicze nie mogą przekraczać następujących wymiarów:

Lp.	Droga wodna	Długość łącznie z holownikiem m	Szerokość m	Skład pociągów
1	2	3	4	5
1	Rzeka Brda, Kanał Bydgoski i rzeka Noteć Dolna do Santoku			
	1) Dla pociągów płynących w dół rzeki:			
	a) Kanał Bydgoski i rzeka Brda od Czyżkówka do Brdyujścia	400	9,2	holownik + barki w pasie pojedyńczym lub próżne w 2 członach (kanałówki)
	b) rzeka Noteć Dolna od Nakła Wschód do Santoku	400	9,2	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym
	2) Dla pociągów holowniczych płynących w górę rzeki:			
	rzeka Brda od Brdyujścia do Czyżkówka, Kanał Bydgoski i rzeka Noteć Dolna od Santoku do Nakła Wschód	450	9,2	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym
2	Rzeka Noteć Górna od jez. Gopła do ujścia do Kanału Bydgoskiego łącznie z Kanałem Górnonoteckim w obydwu kierunkach	350	4,88	holownik + barki załadowane w pasie pojedyńczym
3	Kanał Ślesiński wraz z jez. Gopłem i innymi w obydwu kierunkach	350	9,2	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym
4	Kanał Folusza z jeziorami w obydwu kierunkach	350	4,88	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym
	Rzeka Warta od Sanoku do Konina			
5	A. Dla pociągów holowniczych płynących w dół rzeki:			
	1) przy wodostanie 2 m i wyżej na wodowskazie w Poznaniu	400	9,2	holownik + barki załadowane w pasie pojedyńczym lub próżne w pasie podwójnym
	2) przy wodostanie poniżej 2 m na wodowskazie w Poznaniu	350	9,2	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym
	B. Dla pociągów holowniczych płynących w górę rzeki:			
	1) przy wodostanie 2 m i wyżej na wodowskazie w Poznaniu	450	9,2	holownik + barki załadowane w pasie pojedyńczym lub próżne (kanałówki) w pasie podwójnym
	2) przy wodostanie poniżej 2 m na wodowskazie w Poznaniu	450	9,2	holownik + barki załadowane lub próżne w pasie pojedyńczym
6	Rzeka Drawa w obydwu kierunkach	100	4,5	holownik + barka

3. Zestawy pchane nie mogą przekraczać następujących wymiarów:

Lp.	Droga wodna	Długość m	Szerokość m	Skład zestawu
1	2	3	4	5
1	Rzeka Brda od km 0 do 14,4 w obydwu kierunkach	92	9,2	pchacz + dwie barki pchane
2	Kanał Bydgoski i rzeka Noteć Dolna od km 14,4 do 136,2 w obydwu kierunkach	92	9,2	pchacz + dwie barki pchane
3	Rzeka Noteć Dolna od km 136,2 śluza Pianówka do km 143,1 śluza Mikołajewo w obydwu kierunkach	57	9,2	pchacz + jedna barka pchana
4	Rzeka Noteć Dolna od km 143,1 do km 226 w obydwu kierunkach	92	9,2	pchacz + dwie barki pchane
5	Rzeka Warta od Santoku do Pyzdr			
	a) w górę rzeki	92	9,2	pchacz + dwie barki pchane
	b) w dół rzeki	57	9,2	pchacz + jedna barka pchana

4. Wymiary statków, pociągów holowniczych i zestawów pchanych ustalone w powyższych tabelach mają zastosowanie również do uprawiania żeglugi w porze nocnej.
5. Na odcinku rzeki Noteci Dolnej od km 136,2 do 143,1 ze względu na bezpieczeństwo żeglugi, zestawy pchane o długości przekraczającej 57 m winny być rozłączone, a poszczególne barki przeprowadzane pojedynczo.
6. W czasie rejsu w dół rzeki rozłączona z zesawu druga barka pchana winna oczekiwać na powrót pchacza, przycumowana w dolnym awanporcie śluzy Pianówka, a w czasie rejsu w górę rzeki w górnym awanporcie śluzy Mikołajewo.

§ 2.

Znaki i sygnały pociągów holowniczych

1. Ze statku holującego należy nadawać sygnały przed każdym rozpoczęciem ruchu, zatrzymania względnie zrzucenia holu statków holowanych. Sygnały powinny być nadawane za pomocą gwizdka parowego, syreny, rogu, dzwonu lub trąbki sygnałowej.
2. Sygnały te mogą również służyć do porozumienia się pomiędzy statkami pociągu holowniczego.
3. Pomiędzy statkiem holującym, a statkami holowanymi stosuje się następujące sygnały dźwiękowe:
   1) jeden krótki, dwa długie, jeden krótki — rozpoczęcie jazdy — podniesienie kotwicy,
   2) jeden długi, trzy krótkie, jeden długi — przygotowanie do zakończenia jazdy,
   3) jeden długi, trzy krótkie — rzucenie kotwicy,
   4) jeden krótki, jeden długi, jeden krótki — zrzucenie holu.
4. Pomiędzy statkiem holowanym a statkiem holującym stosuje się następujące znaki sygnalizacji wzrokowej.
   1) w porze dziennej — białą flagę umieszczoną na maszcie lub na drzewcu z tym, że:
      a) flaga umieszczona na szczycie (topie) masztu stanowi sygnał, że statek holujący może płynąć „cała naprzód",
      b) flaga opuszczona do połowy masztu stanowi sygnał, że statek holujący może płynąć „pół naprzód",
      c) flaga opuszczona całkowicie stanowi sygnał, że statek holujący powinien niezwłocznie zatrzymać maszyny,
   2) w porze nocnej — białym światłem z tym, że:
      a) przy pomocy ruchów pionowych światłem dla nadawania sygnału „naprzód",
      b) przy pomocy ruchów poziomych światłem dla nadawania sygnału „zatrzymać maszyny statku holującego".
5. Sygnały nadawane z jednego statku powinny być niezwłocznie przekazywane na następny statek aż do statku holującego.
   Przy wprowadzaniu w ruch pociągu holowniczego, sygnały powinny być nadawane kolejno licząc od ostatniego statku holowanego — przy jeździe w górę drogi wodnej i od pierwszego statku holowanego — przy jeździe w dół drogi wodnej.
6. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o znakach i sygnałach żeglugowych z wyjątkiem znaków i sygnałów wymienionych w ust. 1 do 4, należy przez to rozumieć znaki i sygnały określone w przepisach żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych, stanowiących załącznik do zarządzenia Nr 44 Ministra Komunikacji z dnia 11 marca 1975 r. w sprawie przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz. Urz. Ministerstwa Komunikacji Nr 9, poz. 68).

§ 3.

Zanurzanie statków

Zanurzenie statków winno być mniejsze o co najmniej 10 cm od aktualnej głębokości tranzytowej na danej drodze wodnej.

§ 4.

Szybkość statków

1. Największa szybkość statków nie może przekraczać:
   1) na rzece Brdzie od km 0 do 9,00 — 8 km/godz.
   2) na rzece Brdzie od km 9,00 do 14,4 — 6 km/godz.
   3) na Kanale Bydgoskim i rzece Noteci Dolnej od km 14,4 do 226,00 — 12 km/godz.
   4) na rzece Noteci Górnej od jeziora Gopła do ujścia do Kanału Bydgoskiego — 8 km/godz.
   5) na Kanale Ślesińskim wraz z jeziorem Gopłem i innymi — 10 km/godz.
   6) na Kanale Folusza — 8 km/godz.
   7) na rzece Warcie od Santoku do Konina — 12 km/godz.
   8) na rzece Drawie od ujścia rzeki Płocicznej do ujścia do Noteci — 5 km/godz.
2. Ograniczenie szybkości nie obowiązuje statków będących w akcji ratowniczej lub interwencyjnej.
3. Dla statków sportowych i turystycznych o powierzchni do 20 m^2 ustala się następujące szybkości:
   1) na rzece Brdzie od km 0—14,4 — 20 km/godz.
   2) na pozostałych odcinkach dróg wodnych — 35 km/godz.
4. Zabrania się używania motorów bez tłumików.
5. Szybkość statków o napędzie strugowodnym nie może przekraczać 8 km/godz. (nie dotyczy statków sportowych i turystycznych).
6. Szybkość może być ograniczona na poszczególnych odcinkach dróg wodnych i na określony czas przez terenowy organ administracji wodnej, po uprzednim uzgodnieniu z Inspektoratem Żeglugi Śródlądowej Bydgoszcz.

§ 5.

Wyprzedzanie się statków

Wyprzedzanie się statków, pociągów holowniczych i zestawów pchanych jest zabronione na rzece Brdzie w obrębie miasta Bydgoszczy, km 10,8 do 14,4.

§ 6.

Ograniczenie żeglugi

1. Ustala się następujące ograniczenie żeglugi na jeziorach stanowiących szlak żeglowny drogi wodnej Warta — Kanał Bydgoski oraz jeziorze Charzykowskim i zalewie Koronowskim:
   1) dla kajaków, gdy siła wiatru przekracza 3° w skali Beauforta,
   2) dla łodzi otwartych sportowych, turystycznych, rybackich i roboczych o powierzchni do 20 m^2, gdy siła wiatru przekracza 4° w skali Beauforta,
   3) dla łodzi motorowych z pokładem zamkniętym o powierzchni do 20 m^2, gdy siła wiatru przekracza 5° w skali Beauforta,
   4) dla wszystkich statków o powierzchni od 20 m^2 do 100 m^2, gdy siła wiatru przekracza 6° w skali Beauforta,
   5) dla statków z pokładem zamkniętym o powierzchni powyżej 100 m^2, gdy siła wiatru przekracza 8° w skali Beauforta.
2. Jeżeli siła wiatru przekracza podane w pkt. 1-5 stopnie, statki winny przerwać żeglugę i wpłynąć do najbliższego portu lub przystani.

§ 7.

Przejazd statków przez śluzy

1. Ustala się następujący porządek śluzowania:
   1) w czasie śluzowania załoga statku winna znajdować się na swoich stanowiskach manewrowych celem zachowania bezpieczeństwa,
   2) po wejściu statku do śluzy w Brdyujściu, Bydgoszczy, Osowej Górze, Nowem, Krzyżu, Lisiogonie, Pakości i Morzysławiu, kierownik statku winien zgłosić się u obsługi śluzy i po-

dać dane dotyczące statku i załogi, które wpisuje się do dziennika ruchu statków,

3) statki pasażerskie oraz statki przewożące materiały łatwopalne i wybuchowe winny być śluzowane oddzielnie,
4) wystające poza burty statku przedmioty wyposażenia pokładowego, winny być usunięte przed wpłynięciem statku do śluzy,
5) w czasie śluzowania statki winny być odpowiednio przycumowane, a odległość pomiędzy burtami statków znajdujących się w komorze śluzowej winna wynosić co najmniej 10 cm,
6) na statkach żaglowych, żagle winny być opuszczone w odległości co najmniej 100 m przed śluzą.

2. W czasie śluzowania zabrania się:
   1) wsiadania lub wysiadania pasażerów,
   2) załadowywania i wyładowywania towarów,
   3) dokonywania naprawy na statku, która przedłużałaby postój statku w śluzie.

§ 8.

Postój statków i tratw

1. Na drogach wodnych wymienionych w § 1 ust. 1 Lp. 1, 2, 3, 5, 7, 8, 9 dopuszczalne jest ustawianie statków tylko w dwóch rzędach obok siebie po jednej stronie szlaku żeglownego. Strona przeciwna winna być wolna.
2. Na drogach wodnych wymienionych w § 1 ust. 1 Lp. 4, 6, 12 dopuszczalne jest ustawianie statków tylko w jednym rzędzie i po jednej stronie szlaku żeglownego. Strona przeciwna winna być wolna.
3. Na drogach wodnych wymienionych w § 1 ust. 1 Lp. 1, 2, 3, 7, 8, 9 dopuszczalne jest ustawianie tratw w dwóch pasach o łącznej szerokości do 10 m obok siebie po jednej stronie szlaku żeglownego. Strona przeciwna winna być wolna.
4. Na drogach wodnych wymienionych w § 1 ust. 1 Lp. 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13 i 14 dopuszczalne jest ustawianie tratw tylko w jednym pasie o szerokości do 5 m i po jednej stronie szlaku żeglownego, lub spławnego. Strona przeciwna winna być wolna.
5. Na rzece Noteci Dolnej od km 118 do 120 postój wszystkich statków niezależnie od posiadanych rozmiarów jest dozwolony wyłącznie w jednym rzędzie i tylko przy lewym brzegu.
6. Tratw nie wolno zostawiać bez opieki w czasie postoju. Obszary wodne zajęte na postój tratw winny być oznakowane tablicami z napisem wskazującym właściciela drewna oraz jego adres.
7. Drewno magazynowane na wodzie winno być pod stałą opieką dozorców, którzy powinni przebywać stale na tratwach lub w ich pobliżu. Jeden dozorca może dozorować tratwy na odcinku rzeki nie dłuższym niż 1 kilometr.
8. Statki znajdujące się na placu budowy w czasie wykonywania robót regulacyjnych, pogłębiarskich itp. winny być zabezpieczone w taki sposób, aby nie mogły samoczynnie spłynąć na skutek działania wiatru i prądu wody, względnie być uruchomione przez osoby niepowołane.
9. Odpowiedzialność za właściwe zabezpieczenie statków ponosi kierownik placu budowy, a za zabezpieczenie tratw — właściciel spławianego drewna.
10. Postój statków rybackich, umieszczanie sadzy z rybami oraz zastawianie sprzętu rybackiego jest dozwolone wyłącznie poza linią szlaku żeglownego w miejscach wyznaczonych przez terenowy organ administracji wodnej. W przypadku niezbędnej konieczności, podyktowanej specjalnymi warunkami odłowu ryb, zezwala się na krótkotrwałe przegradzanie szlaku żeglownego sieciami rybackimi, pod warunkiem stałego dozorowania zastawionej w ten sposób sieci przez dyżurnego rybaka zaopatrzonego w łódź oraz sprzęt sygnalizacyjny tj. czerwoną chorągiewkę w dzień i czerwone światło w nocy. Na sygnał zbliżającego się statku sieć stanowiąca przegrodę winna być usunięta dla umożliwienia swobodnego przejazdu.

§ 9.

Stosowanie kotwic i bumsztaków

1. Kotwiczenie, wleczenie łańcuchów i bumsztakowanie jest zabronione na następujących odcinkach dróg wodnych:
   1) na kanale Górnonoteckim od km 121,6 do km 146,6,
   2) na kanale Ślesińskim od km 0,00 do km 32,0 z wyjątkiem jezior,
   3) na kanale Bydgoskim od km 14,4 do km 38,9.
2. W czasie ruchu statków na odcinkach dróg wodnych wymienionych w ust. 1, kotwice winny być tak zabezpieczone, aby nie nastąpiło samoczynne opuszczenie do wody.

§ 10.

Żegluga nocna

Żegluga w porze nocnej może odbywać się na tych drogach wodnych, których przygotowanie do żeglugi pod względem oznakowania i oświetlenia zostało stwierdzone komisyjnie przy współudziale właściwego miejscowo organu administracji wodnej, Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy i P.P. Żeglugi Bydgoskiej.

§ 11.

Przewozy specjalne

Uprawianie żeglugi statkami o wymiarach większych niż określone w § 1 zarządzenia jest dopuszczalne na zasadach przewidzianych dla przewozów specjalnych i wymaga oddzielnego zezwolenia Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy.

§ 12.

Wyposażenie i oznakowanie tratw

1. Tratwy powinny posiadać następujące wyposażenie:
   1) drygawki i szreki lub inne urządzenia umożliwiające kierowanie i zatrzymywanie tratw. Na każdym pasie o szerokości do 5 metrów winna znajdować się 1 drygawka na końcu pasa oraz po 1 szreku na przedzie i w środku pasa, a 2 szreki na końcu pasa. Na pasach o większej szerokości niż 5 metrów należy zwiększyć ilość drygawek do 2 na każdym końcu pasa oraz ilość szreków również do 2 na przodzie i w środku pasa. Poza tym na każdej tratwie winna znajdować się 1 drygawka zapasowa oraz 1 szrek zapasowy.
   2) wyposażenie tratw w szreki przy spławie na drogach wodnych o głębokości powyżej 1,5 m lub tratw holowanych nie jest konieczne lub może być ograniczone do 1 szreka na końcu i w środku pasa,
   3) liny stalowe lub liny włókienne o dostatecznej wytrzymałości (stalowe o średnicy minimum 10 mm, konopne 25 mm) w dwóch odcinkach po co najmniej 35 metrów długości,
   4) jedną siekierę oraz po jednym bosaku i drągu dla każdego flisaka,
   5) drut miękki o średnicy 3—5 mm i długości 50 m,
   6) klamry budowlane stalowe w ilości co najmniej 4 szt.,
   7) gwoździe budowlane różnych wymiarów,
   8) kładkę do schodzenia na brzeg o wymiarach 0,5×3,5 m i dopuszczalnym obciążeniu roboczym minimum 150 kg,
   9) łódź towarzyszącą o nośności wystarczającej do pomieszczenia osób stanowiących załogę tratwy,
   10) kolce do butów dla każdego flisaka,
   11) kamizelki ratunkowe po jednej sztuce dla każdego członka załogi tratwy,
   12) 2 koła ratunkowe z rzutkami o długości 25 metrów,
   13) apteczkę wyposażoną w środki niezbędne do udzielania pierwszej pomocy,
   14) cztery latarnie białe oraz dwie latarnie czerwone o kącie świecenia 360°,

15) dwie flagi czerwone oraz jedną flagę lub tablicę czerwono-białą,
16) dzwon, gong lub trąbkę do dawania sygnałów.
2. Tratwy winny być oznakowane tablicą białą umieszczoną na środku długości tratwy, na wysokości 1,5 m z napisem obustronnym określającym nazwę i adres przedsiębiorstwa spławiającego drewno.

§ 13.

Oznakowanie promów i łodzi

Dla zwiększenia bezpieczeństwa żeglugi, promy i łodzie służące do przewozów międzybrzegowych winny być oznakowane dodatkowo przez wymalowanie burt farbą koloru pomarańczowego.

§ 14.

Jazda na nartach wodnych

1. Jazda na nartach wodnych jest dozwolona wyłącznie poza szlakiem żeglownym i tylko na następujących odcinkach dróg wodnych:
   1) tor regatowy w Brdyujściu,
   2) jezioro Gopło i jezioro Ślesińskie,
   3) inne jeziora i zbiorniki wodne nie połączone z drogami wodnymi żeglownymi.
2. Na statku holującym narciarza wodnego oprócz kierownika statku powinna być druga osoba pełnoletnia dla obserwacji i obsługi narciarza.
3. Lina holownicza powinna być zamocowana w taki sposób, aby nie ograniczała zdolności manewrowej statku holującego. Liny nie wolno holować bez narciarza.
4. Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy z urzędu lub na wniosek organu administrującego drogą wodną lub jeziorem może wydać zakaz jazdy na nartach, gdyby stanowiło to zagrożenie bezpieczeństwa żeglugi.

§ 15.

Głębokości tranzytowe i stany wody

1. Terenowe organy administracji wodnej zobowiązane są do ustalania i podawania zainteresowanym osobom fizycznym i prawnym, aktualnych głębokości tranzytowych oraz stanów najwyższej wody żeglownej na poszczególnych odcinkach dróg wodnych.
2. Aktualne głębokości tranzytowe winny być podawane również na tablicach informacyjnych ustawionych w następujących punktach dróg wodnych:
   1) śluza nr 1 Brdyujście
      — tablica z danymi na rzekę Wisłę w kierunku Gdańska,
      — tablica z danymi na odcinek drogi wodnej Wisła—Odra od Brdyujścia do Nakła-Wschód i do Santoku,
   2) śluza Lisiogon
      — tablica z danymi na drogę wodną od kanału Bydgoskiego do śluzy w Morzysławiu,
   3) śluza Nakło-Wschód
      — tablice z danymi na drogę wodną do śluzy w Krzyżu i do Brdyujścia
   4) śluza Krzyż
      — tablice z danymi na drogę wodną do Kostrzynia oraz na rzekę Wartę do Poznania,
   5) miejscowość Santok przy ujściu Noteci do Warty
      — tablica z danymi na rzekę Noteć do śluzy w Krzyżu i Brdyujściu,
      — tablica z danymi na rzekę Wartę do portu w Poznaniu,
   6) wjazd do portu w Poznaniu
      — tablica z danymi na rzekę Wartę do Santoku,
      — tablica z danymi na rzekę Wartę do Morzysławia,
   7) śluza Morzysław
      — tablica na górnej głowicy z danymi na rzekę Wartę do Poznania,
      — tablica na dolnej głowicy z danymi na drogę wodną do śluzy Lisiogon,
   8) śluza Pakość
      — tablica z danymi w kierunku śluzy Lisiogon.

§ 16.

Oznakowanie szlaku żeglownego

1. Oznakowanie szlaku żeglownego znakami pływającymi i brzegowymi należy do obowiązków właściwego organu administracji wodnej z wyjątkiem oznakowania przęseł żeglownych mostów kolejowych.
2. Oznakowanie i oświetlenie przęseł żeglownych mostów kolejowych należy do obowiązków dyrekcji rejonowych kolei państwowych, które zobowiązane są również do zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi w przęsłach żeglownych.

§ 17.

Określanie stron szlaku żeglownego

1. Na jeziorach i innych zbiornikach wodnych oraz na stanowiskach szczytowych kanałów łączących drogi wodne, za prawą stronę szlaku żeglownego uważa się stronę w kierunku od wschodu na zachód lub od południa na północ, przeciwną stronę uważa się za stronę lewą.
2. Na pozostałych odcinkach kanałów, prawy brzeg i prawą stronę szlaku żeglownego określa się jak na rzekach dla statku płynącego z prądem wody.

§ 18.

Przepisy końcowe

Niezależnie od stosowania przewidzianych niniejszym zarządzeniem składów pociągów holowniczych zestawów pchanych i tratw, kierownicy tych pociągów, zestawów i tratw obowiązani są w warunkach uciążliwych dla żeglugi zmniejszyć odpowiednio długość pociągu holowniczego, zestawu pchanego i tratwy jeżeli jest to konieczne ze względów bezpieczeństwa żeglugi.

§ 19.

Tracą moc obowiązującą:

1. Zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych (Dziennik Urzędowy WRN w Bydgoszczy nr 9, poz. 54).
2. Zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy z dnia 23. 09. 1975 r. w sprawie lokalnych doraźnych przepisów żeglugowych na drodze wodnej Wisła—Odra (nie publikowane).

§ 20.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Inspektoratu
mgr Kazimierz Rozwadowski

Adres Redakcji: Piła, Urząd Wojewódzki Al. Niepodległości 33 pokój 111
Adres Administracji: Piła, Urząd Wojewódzki Al. Niepodległości 33 pokój 12
Konto: Narodowy Bank Polski Oddział Piła 57004-5018-225 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej

Prenumerata roczna 18,— zł, półroczna 10,— zł
Prenumeratę należy uiszczać z góry bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.
Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3 dnia po otrzymaniu następnego z kolei dziennika.
Cena niniejszego egzemplarza 6,40 zł

ODBIORCA:

Przedsiębiorstwo Artykułów Sportowych i Turystycznych „Polsport” Zakł. Poligr. w Chodzieży 1055 4 77 1500